

1233.

Z Ulčnova

Na pra - hu stá - la, pě - kná se zdá - la, jak rů - ža, rů - ži - čka,
s pra - hu kro - či - la, krá - su ztra - ti - la, mo - ja ga - la - ne - čka.

Na prahu stála, pěkná se zdála,
jak růža, růžička;
s prahu kročila, krásu ztratila,
moja galanečka.

1234. (Nápěv 500 [919])

Z Ostravice

Nědalečko za cestu
do suseda půjdu,
roztomila mamičko,
už jo vos odejdu.

»Moja mila dceruško,
němom tobě co dać,
něch ci Pon Bůh ščesci do,
budu ci vinšovać.«

Moja milo mamičko,
co by scě mi dali?
Něch vom Pan Bůh ščesci do,
že scě mě chovali.

1235.

Od Sloupa

Pán Bůh vám, ro - di - či, Pán Bůh vám za - plať! Za va - še cho - vá - ní dě - ku - jem sto - krát.

Pán Bůh vám, rodiči,
Pán Bůh vám zaplať!
Za vaše chování
děkujem stokrát.

Za vaše chování,
za vašu lásku,
maměnko, tatičku,
zlaté obrázku.

1236.

Z Rajnochovic. Meinert 128

Po-čkaj, po-stůj, ty malý pa-chol-ku, ja, až já sa rozlučím, ja, až já sa ro-zlu-čím s mú milú ma-měn-kú.

[: Počkaj, postoj, ty malý pacholku. :]
[: Až já sa rozlučím :] s mú milú maměnkú.

S Bohem buďte, moja maměnečko,
co ste mě vychovali, zaplať vám Bůh všecko.

Počkaj, postoj, nerochaj bičičkem,
až já sa rozlučím s milým svým tatičkem.

S Bohem buďte, můj milý tatičku,
už vám slúžit nebudu, mám inú matičku.

Počkaj, postoj, nepoháňaj koní,
mám tady sestřičku, nechce sa mi od ní.

Počkaj, postoj, enom na chvíličku,
až já sa rozlučím s bratrem, se sestřičkú.

S Bohem buďte, moje kamarádky,
už mia od vás odvezú, nepustá mia zpátky.

S Bohem buďte, rajnochovské kopce,
už vás šlapať nebudu, nech vás šlape, kdo chce.

¹⁾ Postůjte, postůjte, hnědovrané vranky,
až já se odprosím moje kamarádky.

Postůjte, zastavte vraného koníčka,
až já se odprosím starého tatička. Atd.